

0090090

P

U

2

B

0

4

0

—

1

5

0090
Publicatie

2004 — 2015

0090 groeide in 10 jaar uit van een klein vriendeninitiatief tot een structureel gesubsidieerde organisatie met honderden partners, en evolueerde van een jaarlijks festival tot een internationale werkplaats met een permanente artistieke werking. 0090 wil vanaf 2017 meer dan ooit inzetten op verbindingen met het Midden-Westen, focussen op artiestenontmoetingen en opereren in de tussenruimtes.

Artist-Driven
Structure

01

Festival >
Werkplaats

02

Belgie /
Turkije

03

Verbindings-
organisatie

04

Artistiek profiel

05

1 ARTIST-DRIVEN STRUCTURE

0090 is een artist-based structuur. Dat maakt een enorm verschil: als je over je ideeën praat, heb je niet het gevoel dat je met een directeur praat, maar dat je met andere artiesten praat. Ze maken zelf artistiek werk, ze kennen het proces, ze begrijpen waar het over gaat. 0090 past zich echt aan aan de noden van de artiest en het project: ze zoeken naar een kader waarbinnen je als artiest kan werken. Het is het ideale platform voor een creatief proces. Ik kan Mesut en Meryem direct contacteren en vertellen waar ik mee bezig ben; ze steunen mij en mijn werk zoals ik het wil ontwikkelen. Het is erg fijn om met hen te praten; niet alleen over mijn werk maar ook over dat van hen.

— Emre Huner

Ik nodig niemand uit op basis van wat er getoond moet worden in België/Turkije, al overlapt dat vaak. Het gaat vooral om mijn persoonlijke interesses: als het onbegrijpelijk wordt, vind ik het heel interessant. Als ik het niet kan vatten in het begin, ben ik geïntrigeerd, en heb ik interesse om er meer te weten over te komen, door met de kunstenaar op stap te gaan. Het persoonlijke contact is voor mij heel belangrijk, nog belangrijker dan het pure werkmatische. We zijn ook altijd geïnteresseerd in artiesten als personen. Eens die connectie gemaakt is, ga ik dieper graven: hoe en waar kan dit werk getoond worden, welke partners zijn de beste, welke context is nodig om dit werk te omkaderen, ...?

— Meryem Bayram

Mesut Arslan is artistiek leider van 0090 én maker. Ik ervaar dat als een voordeel in het gesprek, omdat het hart vanzelf meekomt en makers zich verder engageren dan alleen het praktische. Makers nemen meer risico's: er staat meer op het spel als je zelf ook maakt.

— Michael De Cock

Bij 0090 gaat alles erg natuurlijk. Elk jaar komen er projecten bij en komen kunstenaars meer te weten over ons. Vaak zijn uit die organische ontmoetingen ook fijne projecten gekomen. We willen het heel veel doen voor de kunstenaar en minder voor het prestige. De kunstenaars met wie we gewerkt hebben, vinden de begeleiding, de organisatie en de opvang heel fijn. Zij komen met de vraag om in een 'pool' van artiesten te blijven. En zo evolueert 0090 mee, in wisselwerking met de vragen en noden van artiesten.

— Meryem Bayram

“ Het engagement van 0090 tegenover artiesten is er een zonder cynisme, heel transparant, heel open en heel gemeend. 0090 trekt artiesten een beetje uit hun comfortzone.

— Marc Vanrunxt

THE FEEL OF 0090

De werking van 0090 is niet onder één gat te vangen. De wildheid van Mesut en Meryem wordt uitgebalanceerd door Valerie en Wim, die de dingen in goede banen leiden. Hun samenwerking is gebaseerd op vertrouwen. Ook humor en intuïtie zijn heel belangrijk. Intuïtief werken is een beetje de huisstijl van 0090. Soms zit die intuïtie ernaast, vaak zit die erop. Mesut gaat soms erg ver in het loslaten van het overzicht, maar het komt altijd allemaal op zijn pootjes terecht. Het is georkestreerde chaos.

— Marc Vanrunxt

0090 heeft een grote flexibiliteit: tot op het laatste moment veranderen ze dingen en zien ze wat nog anders moet. Ook toeval is belangrijk voor hen; kunnen inpikken op de dingen die zich aandienen. Niet alles is van tevoren al uitgestippeld. Eigen aan 0090, of toch zeker aan Mesut en Meryem, is een zekere chaos en een grote nieuwsgierigheid. Het is hun manier van werken, een manier om tot creatie te komen. Samenwerken met 0090 is altijd een boeiende uitdaging: het is altijd opnieuw anders om met hen te werken.

— Caroline Van Eccelpoel

2 FESTIVAL > WERKPLAATS

Een festivalformule blijft op het niveau van getoonde voorstellingen, maar een werkplaats kan op meerdere niveaus werken, en in de diepte gaan.

— Michel Price

We hebben ons afgevraagd hoe we verschillen van andere werkplaatsen, los van de Turkse connecties of het sociaal-cultureel engagement. We vroegen ons af hoe we meer in het artistieke veld konden doen. Daaruit is het idee van 'het Midden-Westen' gekomen, een artistieke plek buiten alle clichés. Sinds 2008 hebben we de 0032-werking, waarmee Vlaamse makers (o.a. Abattoir Fermé, Meg Stuart, Vaast Colson, Marc Vanrunxt) naar Istanbul kunnen. Vanaf 2017 zullen we de hybride space ten volle bespelen.

— Mesut Arslan

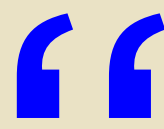

We hebben 10 jaar lang een festival gehad, waarin beeldende kunst, film, (underground) muziek, dans, theater en performance een plek hadden. We hebben 8 festivals gedaan, we hebben een breed netwerk ontwikkeld in binnen- en buitenland, we hadden het gevoel dat het genoeg was. We wilden terug naar de kunstenaar luisteren. We wilden onze partners inzetten om de kunstenaar duurzaam te ondersteunen. Daaruit is het werkplaatsidee gekomen, met veel partners en Europese projecten.

— Mesut Arslan

Door uit de festivalcontext te stappen, kan je aanspraak maken op andere presentatiecontexten en andere publieken.

— Caroline Van Eccelpoel

De overgang van festival naar werkplaats betekende een grotere focus op het artistieke. Er is een verbreding gekomen van Turkije naar het 'Midden-Westen', maar vooral naar het meer infiltreren van een artistiek programma. Beide aspecten (het artistieke en de Turks-Vlaamse verbinding) zijn belangrijk gebleven, maar in eerste instantie gaat het om artistieke kwaliteit en zeggingskracht.

— Carine Meulders

GETUIGENISSEN ARTIESTEN

Een langetermijninvestering in artiesten zoals 0090 die biedt, is (helaas) nog steeds zeldzaam. Ze ondersteunen het werk, het proces en de productie ten gronde. Het is een totaalengagement, zonder beperkingen, wat maakt dat je je als artiest erg ondersteund voelt. En alles vertrekt vanuit de vraag wat ik nodig heb als artiest.

— Begum Erciyas

0090 gaf me in 2014 de kans om mijn eerste autonome theaterproductie te maken. Voordien werkte ik als scenograaf ten dienste van andere theatermakers, of als beeldend kunstenaar, maar een eigen performance had ik nog nooit gemaakt. 0090 gaf me carte blanche om te maken wat ik wou. Bovendien hebben ze ook financieel écht geïnvesteerd in mij. In tegenstelling tot vele andere huizen of gezelschappen, gingen zij een serieus engagement aan.

— Erki De Vries

Als 0090 er niet geweest was, weet ik niet of ik dit project had geïnitieerd of had kunnen realiseren. Dit soort vertrouwensrelatie waarbij je samen produceert is iets heel anders dan een instituut dat iets verwacht van je. 0090 verwachtte niets van mij, er was geen deadline, geen voorwaarden, ze wilden investeren in mijn onderzoek en proces. We lopen het hele proces samen door, samen leren we.

— Emre Huner

Het is heel aangenaam om 0090 –met iemand als Wim Viaene– achter je te hebben, die je zakelijk en productioneel ondersteunt. 0090 zoekt mee naar partners om het artistiek werk te ondersteunen; brengt je in contact met nieuwe plekken, schept nieuwe samenwerkingsverbanden. En ook de gesprekken met partners verlopen vervolgens anders: de artistieke begingespreeken moet je uiteraard wel zelf doen, maar de opvolging gebeurt door 0090. Dat is echt fijn: toen we het zelf deden, ging het alle kanten op. Nu is het gecentraliseerd, en kunnen wij meer focussen op het inhoudelijke.

— Erki De Vries

“

Ik houd ontzettend van regisseren. Als ik geen dansers tot mijn beschikking had, zou ik wel een kat regisseren.

— Sahika Tekand

”

“

Ik houd ontzettend van discobollen. Omdat die ontelbare kleine spiegelen de wereld reflecteren. Net zoals een mens. Wij bestaan in en reflecteren onze omgeving. Onze omgeving bepaalt wie we zijn.

— Marc Vanrunxt

”

3 BELGIË_ TURKIJE

HET FENOMEEN ISTANBUL

Istanbul is superbruisend, een overweldigende wereldstad waar oost en west nog samenkomen, met een ander ritme en een andere dynamiek. Er is een ander publiek, een andere manier van communiceren. Het is een stad die je ontsnapt; je kunt ze niet plannen. Artiesten die daar gewerkt hebben, nemen er hoe dan ook iets van mee.

— Carine Meulders

Omdat Istanbul politiek zo gevaarlijk is, ben je voortdurend bezig met de Turkse samenleving een geweten te schoppen. Er wordt rekening gehouden met wat je doet.

— Wim Wabbes

Istanbul was onbekend terrein voor mij, en voelt aan als een heel groot mysterie, intimiderend soms. Er heerst zo'n andere aanwezigheid en energie, er is zo'n andere manier van omgaan met elkaar, zo'n drukte in de stad. De tijd-ruimtecontext in Istanbul is heel anders. De dansers zelf zijn heel rustig eigenlijk, traag bijna. Maar de stad, die raast maar door, die zie je voor je ogen groeien. Die botsing, die clash tussen traditie en de nieuwerwetse wereld, tussen snelheid en traagheid, mysticisme en materialisme, vind ik ontzettend fascinerend.

— Marc Vanrunxt

DE TURKSE ARTISTIEKE CONTEXT

Vermits de politieke situatie in Istanbul continu verandert, en er steeds andere artistiek directeurs worden gezet op cruciale plekken, verandert ook het culturele veld heel erg snel. Het is moeilijk voor buitenstaanders om er de vinger op te leggen, maar je voelt dat er onderhuids vanalles broeit. De vraag is dan: hoe ga je daarmee om, als buitenlandse partner maar ook als kunstenaar?

— Tanja Elstgeest

Dans betekent in Turkije iets helemaal anders dan bij ons. Ik heb in Istanbul een aantal voorstellingen gezien waarin heel verhalend wordt gedanst en choreografeerd. Ze zijn er nog heel erg bezig met het narratieve en met het entertainen van de toeschouwer. Ze doen heel erg hun best om 'de boodschap' te doen overkomen. Maar choreografie en de danskunst zijn er niet om verhaaltjes te vertellen. De vorm van abstractie die ik hanteer, kennen zij eigenlijk niet.

— Marc Vanrunxt

Een fysieke, conceptuele aanvluchtroute is vrij nieuw in Turkije, en is er allesbehalve een brede stroming. In Turkije werken de theatermakers veel meer vanuit de tekst; de schrijver is essentieel. In samenwerking met dramaturgen worden er opdrachten gegeven rond een specifiek concept. Pas als de tekst goed genoeg is, gaan ze doorwerken aan de rest. Het voortraject is er dus totaal anders dan bij ons.

— Tanja Elstgeest

In Istanbul is er geen subsidiebestel zoals wij dat hier kennen. Er zijn geen subsidies en weinig speelplekken. Alles wat er is, is op eigen initiatief, omdat de overheid het grandioos laat afweten. Als dansers iets willen verdienen, moeten ze gaan werken bij het Staatsballet, en/of lesgeven. En met dat geld kunnen ze hun eigen werk maken. Alle dansers zijn ook makers daar, in de underground wereld. Het is een kleine, haast incestueuze wereld. De meeste dansers in Istanbul zijn wel heel hongerig naar andersoortige informatie en invloeden. Ze willen iets anders leren kennen dan hun eigen background, maar ze hebben geen intensieve circulatie aan buitenlandse voorstellingen, lesgevers, literatuur zoals bij ons. En voor hen is het onbetaalbaar om bijvoorbeeld een paar weken naar Londen te gaan.

— Marc Vanrunxt

De bekommernis van 0090 is om dat kleine wereldje te doorbreken en de scène in Istanbul te voeden met dingen van hier, dingen die belangrijk zijn. Ik denk dat het nodig is om de ramen en de deuren open te zetten.

— Marc vanrunxt

WERKEN IN ISTANBUL

Er heerst een grote vrijheid in Istanbul. Hoewel er geen geld is, is alles mogelijk. De werkcultuur is er alleen heel anders. Je moet leren communiceren, leren afbieden, leren afspraken maken, wennen aan het feit dat alles veel relaxter gebeurt. Wij willen dat het vooruitgaat, zij drinken de hele tijd thee- om het met een boutade te zeggen. Maar alles kan uiteindelijk wel. Het vraagt van ons aanpassingsvermogen en veel tijd. De dingen zijn er niet gecentraliseerd: als je een werkplek hebt, wil dat nog niet zeggen dat ze je daar ook met andere dingen kunnen helpen. Als je gaten moet laten boren, moet je je decor naar een andere locatie brengen, en weer terug. Maar alles is er wel, ergens in de vele wijken van de stad. En er is altijd wel iemand die iets wil doen, die je wil helpen, iets voor je wil gaan zoeken.

— Erki De Vries

Ze hebben in Turkije een praktische intelligentie die hier zeldzaam is. Toen ik besliste om het stuk om te gooien, hadden zij daar geen enkel probleem mee, omdat ze ook in het gewone leven veel improviseren.

— Mesut Arslan

De laatste jaren is 0090 zich steeds meer gaan toeleggen op de begeleiding van hun uitwisselingsprojecten. Er wordt meer nadruk gelegd op het werkproces ter plekke; het is niet de bedoeling dat kunstenaar van hier hetzelfde ei legt in Turkije als in Vlaanderen. Er worden dan ook niet alleen voorstellingen, maar ook kunstenaars en manieren van werken uitgewisseld, waarbij telkens iets wordt ingebracht van de cultuur en de werkomgeving van respectievelijk België en Turkije. Zo bereik je een ongeziene dieptewerking, je doet aan 'research and development'. Deze werkwijze is veel meer experimenteel dan louter producties maken of producties tonen: het is ingrijpend, kan leiden tot andere productieprocessen, een ander idioom, andere manier van omgaan met acteurs,... Een nieuwe legering kan ontstaan.

— Michel Price

WERKEN IN VLAANDEREN

De betrokkenheid van 0090 bij mijn werk, heeft me dichter gebracht bij de Vlaamse podiumkunsten en bij België. De contacten met Vlaanderen zijn heel erg fijn; heel warm en open. Via 0090 heb ik veel huizen leren kennen, die nu ook mijn werk blijven volgen en ondersteunen.

— Begum Erciyas

Collectieven in Nederland en Vlaanderen creëren heel erg op de vloer, en tijdens het repetitieproces ontstaat het idee van het eindproduct. Dat blijkt een moeilijke exercitie in Turkije: de producenten willen er meer duidelijkheid. Zij starten er pas met produceren als het eindproduct al vrij ver staat in ideevorming. De enorme artistieke flexibiliteit die wij gewoon zijn, is erg bijzonder.

— Tanja Elstgeest

In Westers theater moeten mijn hersenen vaak meer werken dan mijn hart, het vraagt meer afstand. In het Oosten leunen artiesten sterker op emoties, je krijgt een ander ritme. Zo geloof ik dat zij ons kunnen helpen voelen waar wij geen gevoel meer hebben.

— Mesut Arslan

“

We gaan hier niet gewoon even ons werk komen tonen en dan terugkeren naar Istanbul. We willen onze performances verder uitwerken en aanvullen met impressies uit Antwerpen.

— Ozgur Erkok, Hazavuzu

”

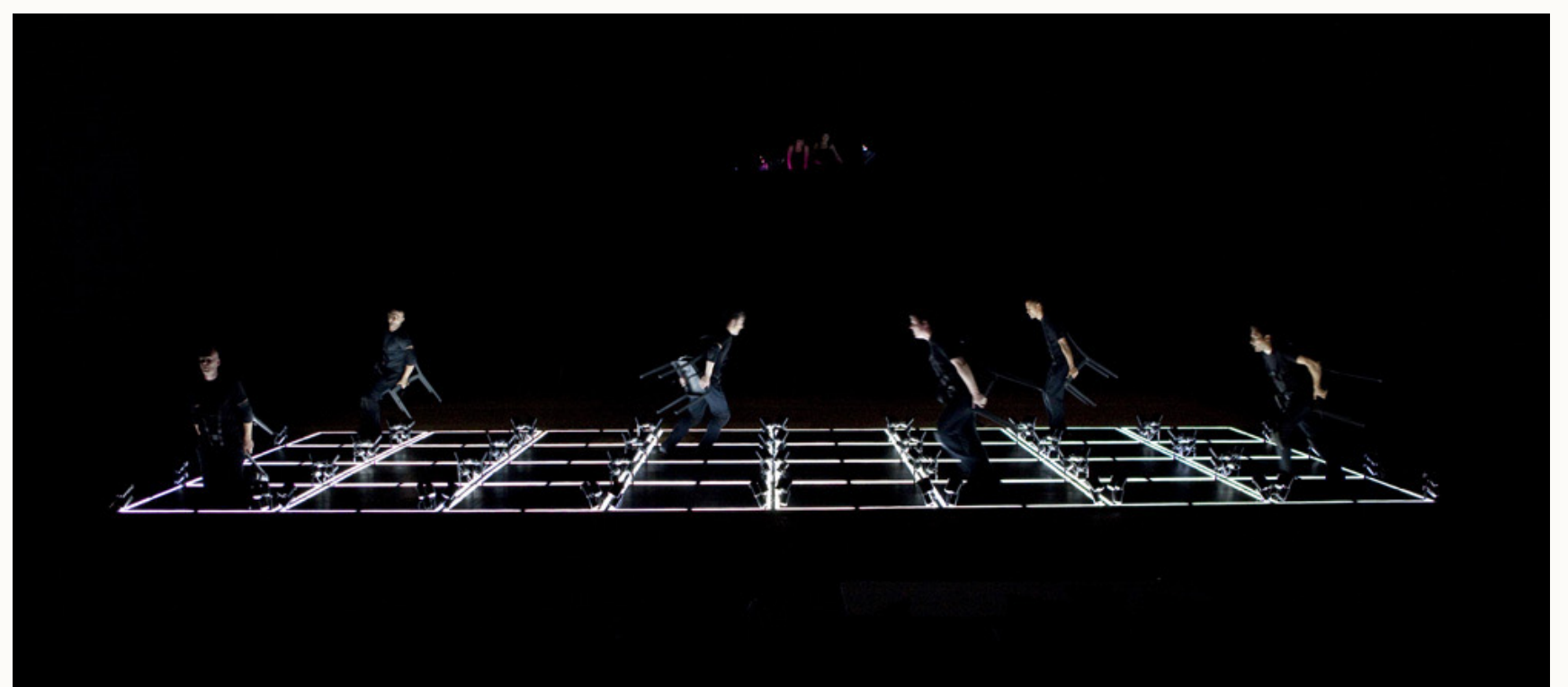

Terwijl wij in Vlaanderen heel gestructureerd en door verschillende niveaus ondersteund werken, werken ze in Turkije vanuit een grote bevoegdheid maar meestal zonder subsidies, zonder locatie,... in een complex politiek klimaat. Wij nemen onze structuren zo vaak 'for granted'... Wij kunnen van de Turkse kunstenaars leren om (opnieuw) op onze bek te gaan, dingen te doen in de marge. Dat is erg stimulerend.

— Michel Price

Turkije is een regio die anders in Vlaanderen weinig aandacht krijgt. Nochtans is Turkije voor België en Europa heel belangrijk: het is letterlijk en figuurlijk de brug naar het Oosten en de islam. Turkije is een heel groot en machtig land: het is een van de reizende grootlanden, dus economisch en politiek (potentieel) zeer belangrijk. Ook qua culturele ontwikkeling is de uitwisseling met Turkije interessant. Wij zijn heel erg westers geïntereerd, en ook in de kunsten is er weinig inbreng van andere culturen. Niemand anders dan 0090 brengt dat binnen in het Vlaamse kunstenaarslandschap.

— Michel Price

4

VERBINDINGS-
ORGANISATIE

0090 heeft een heel ander netwerk dan het onze, met de lijn naar Istanbul en het 'Midden-Westen'. Via 0090 komen er makers in ons huis terecht die spontaan niet bij ons terecht zouden komen, en wij niet bij hen. Voor ons breekt het dingen open; voor 0090 geeft het een stuk stabiliteit. Als 0090 zegt: "dit is écht interessant", dan speelt het vertrouwen. Als de artistieke klik er is, kan iets een verder leven leiden. Dat is het interessante van zo'n samenwerking.

— Carine Meulders

Het is geslaagd voor mij als het werk geplaatst is waar het geplaatst moet worden, zoals het videowerk van Emre Huner dat in Wiels getoond werd. Wat ik heel fijn vind, is als er artiesten gezien worden door mensen van hier, en dan gevraagd worden door andere artiesten of partners van hier. Ik houd ervan als er een mix ontstaat.

— Meryem Bayram

0090 werkt vanuit de droom dat mensen echt met elkaar gaan samenwerken. Ze willen veel mensen met elkaar in contact brengen, die elkaar doen schitteren. Ze willen echt iets in gang zetten, stimuleren, motiveren, verbanden leggen. 0090 wil dat mensen elkaar inspireren en niet naast elkaar leven.

— Marc Vanrunxt

Reizen naar het buitenland is evident maar het daar goed doen, is niet gemakkelijk. Als je genoeg geld hebt, kan je samenwerken met de hele wereld, maar is het dan een structureel onderbouwde samenwerking? Internationaal werken heeft veel meer zin als het verankerd is. Bij 0090 is dat zeer gedragen en onderbouwd, en is de relatie correct: het vertrekt niet vanuit een foute koloniale reflex.

— Michael De Cock

Onze artiesten gaan naar Turkije, Turkse artiesten komen naar België. Wij staan regelmatig in De Standaard, Etcetera, Rekto:Verso, en dat gaat niet alleen over Turkije, maar bv ook over protest,... Men vraagt ons dingen, wij zijn aanspreekpunt geworden. Het gaat om het creëren van verbindingen. Cirkels deinen uit, zoals druppels op het water.

— Mesut Arslan

0090 is heel nodig omdat het een werkplaats is met een internationale potentie, met een inhoudelijk verhaal en met een duidelijke visie op kunst en maatschappij. 0090 is geen Vlaamse organisatie, 0090 zit tussen twee werelden. 0090 verbreedt ons referentiekader, trekt hele wereld open naar de Balkan, Turkije,... Het gaat erover een verhaal te vertellen over de wereld en Europa vandaag. Je kan cultureel geen eiland ambiëren terwijl het nieuws langs alle kanten naar binnen spuit. Je moet je afvragen hoe je op een duurzame manier, ook menselijk, aan internationalisering en aan inhoud werkt. Netwerken duurzaam proberen maken, verankeren. Dat dat netwerk bij 0090 zo transparant en gedeeld is, is erg waardevol.

— Michael De Cock

EMWAP

De voorstelling die ik maakte bij 0090, kaderde binnen het EMWAP-project; een Europees uitwisselingsproject waar verschillende huizen uit verschillende landen (Turkije, België, Londen, Berlijn, Nederland) aan deelnamen. De bedoeling was dat kunstenaars uit verschillende landen, die een zekere link hadden met Istanbul, met elkaar in contact kwamen. De hoofdidee was dat mensen uit Turkije zouden kunnen werken in andere landen, of dat er samenwerkingsverbanden zouden ontstaan tussen Turkse en internationale artiesten. Mesut Arslan werkte bijvoorbeeld samen met een aantal Turkse artiesten voor zijn nieuwe voorstelling. Ik koos ervoor om de stad Istanbul als 'partner' te nemen. Als basis voor ons project hebben we dan ook een maand in Istanbul gewerkt; heel het concept is toegespitst op de verbinding met de stad.

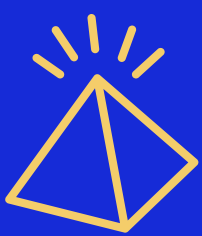
— Erki De Vries

EMWAP, The European Middle West Arts project, driven by artists' demand for more contact and exchanges and by the urgent need for an active support of the creative processes, wants to connect and facilitate encounters between artists and partners, resulting in artistic dialogues reflecting on the concept of the Middle West, a hybrid space between East and West.

This project focuses clearly on the contemporary European art scene and on the migration movements that are active within that scene; not by approaching it from a social point of view, but according to a contemporary vision on interculturality taking the influence of the modern nomadic status on the artist as its main focus.

How does this influence their work? Does the changing of the context in which they work seep through in the content of the creation? Does the bringing together of artists with a different background result in a hybrid production? Is there a difference in the way the public receives the work according to the context of where the play is performed?

Central notion that will be concentrated on in reflexive debates / Q&A's and after talks is the notion of "variability" leading to intertwined notions such as "uncertainty, flexibility, adaptation and versatility/diversity".

THUIS ZONDER HUIS

“I have a country in me.”

— Mesut Arslan

Doordat niet alles vastligt in een solide structuur, kan je erg vrij bewegen en erg makkelijk evolueren. 0090 kan nu werk produceren en ergens tonen, zich aanhaken bij een instituut, dan ergens anders naartoe gaan en daar ook weer vertrekken. Geen vaste structuur hebben zorgt er ook voor dat je structurele moeilijkheden vermijdt en kan focussen op produceren. Bovendien creëer je een erg ruim netwerk: je zet je niet vast op een bepaalde plek, maar creëert telkens nieuwe verbindingen. Ook ik heb nieuwe mensen leren kennen door 0090: bij elk evenement dat 0090 doet, zijn er nieuwe artiesten, programmatoren,... Dat is goed om te netwerken, maar het is ook meer dan dat: er ontstaat een soort van artistieke gemeenschap.

— Emre Huner

0090 is een kleine organisatie die een interessante mix van initiëren en produceren beoogt. Het gaat hen erom zowel kunstenaars als theatermakers te verbinden. Dat trekken ze ook door in hun manier van werken: ze hebben geen eigen theater, maar proberen 'in te klikken' bij anderen. Doordat 0090 een 'klik'-organisatie is, ontstaan er ook écht verbindingen.

— Tanja Elstgeest

Wij zijn een thuis zonder huis. Wij hebben een thuis in de hybride ruimte, in de tussenruimte. We werken overal, en dankzij onze partners missen we ook geen fysiek 'huis'. Als werkplaats zonder huis zit ik meer dan iedereen met kunstenaars samen. In een groter huis, in een grotere structuur ben je bezig met politiek, infrastructuur, layout,... Maar ik ben bij elk proces betrokken, wij zitten rond de keukentafel. Onze keukentafel is een gebouw met vier poten.

— Mesut Arslan

THE IMAGE GENERATOR

Ik ben blij dat we onze kantoorruimte delen met 0090 en Kunst/Werk. Doordat we een huis delen, hebben we een verhoogde staat van alertheid tegenover elkaars werk; we vangen dingen op en zien mogelijkheden, opportunititeiten. Zo kwamen we uit op The Image Generator.

— Caroline Van Eccelpoel

The Image Generator crosses the border between visual art and performance, inviting visitors to a changing scenography and different moments of performative action. Considered as an exhibition setting, 'The Image Generator' will be a hybrid of the props, lights and set designs employed by the performers that participate to the program, as well as a parcours of works by the visual art participants.

PARTNERS

Abattoir Fermé — Adrien Tirtiaux — Air Antwerpen — Akbank New Generation Theatre — Alev Topal — Alican Okan — Alkantara Festival / Amuz — Amina Sboui — Anatolië Toneelgroep — Ann-Sofie Dekeyser — Anri Sala — Antoine Turillon — Anton Boon — António Pedro Lopes — Arenbergschouwburg — Arnold Barkus — artblau Tanzfabrik Braunschweig — Asli Bostanci — Asli Çavusolsu — Asli Erdosan — Asli Öztürk — Ata Unal — Athena — Ayse Orhon — Aydin Teker — Baba Zula — Bains::Connective — Basdrum Jr. — Begüm Erciyas — Begüm Özden Firat — Baltoscandal — Behiç Ak — Benjamin Vandewalle — Berlin — Berna Gol — Bernard Bouwman — Bicycle Day — Binfikir — Boran Alata — Bozar — Buda — Bunu Sen Istedin — Bürge Öztürk — Çağlar Yigitogullari — Çağlar — Caner Aslan — Carolina Maciel de Franca — Carlos Pez — Cartoons — ÇATI Association-Istanbul / cc Berchem — cc Deurne — Cecilie Ullerup Schmidt — Cevdet Erek — Chiel Van Berkel — Çileke — Çiplak Ayaklar Kumpanyasi — Charo Calvo — Christian Rizzo — Christin Thielen — Clement Layes — Daic 2: General Gramofon — Damaged Goods — DANdadaDAN — Dans in Limburg — David Bergé — Davis Freeman — De Form Müzik — Demimonde na Galeria da Boavista-Lisboa — Deniz Polatoglu — Dennis Deter — De Player Rotterdam — deSingel — De Velinx — Devrim Yener Küçük — Diego Agulló — Dj Tazz — Dj Darko — Dj Onur — Dj Tolga — Dj Shantel — DOT — Ece Temelkuran — Ekin Sanac — Ekin Uzeltuzenci — Elif Saglam — Elke Van Campenhout — Emre Akcora — Emre Erkal — Emily Anderson — Emine Sevgi Özdamar — Emre Hüner — Emre Koyuncuoglu — Engin Hepileri — Eric Thielemans — Ergin Çavuşoğlu — Erki De Vries — Erol Parlak — Europalia — Ewa Bańkowska — Extra City — Ezgi Mutlu — Fabrik Potsdam — Felix Marchand — FLACC — Filip Peeters — Filiz Sızanlı — Freija Van Esbroeck — FroeFroe — Gaëtan Bulourde — Gallo-romeins museum — Garajistanbul — Garajistanbulpro — Gaye Su Akyol — Georg Hobmeier — Gizem Aksu — Gokhan Denec — Gokhan Gorali — Goksu Ari — Gonca Gümüşayak — Grup Sea Beats — Guclu Oztekin — Gunes Terkol — Guy Cassiers — Hakan Ümit — Hannes Zebedin — Hans Wuyts — Hareket Atolyesi — HAU Hebbel am Ufer — Hazavuzu — Het Bos — HETPALEIS — Huis van culturen en sociale samenhang Sint-Jans-Molenbeek — Ilyas Odman — Irina Müller — Irmak Arkman — Istanbul Theatre Festival — Istanbuli — Jan Fedinger — Jan Maertens — Jassem Hindi — Jean-Baptiste Veyret-Logerias — aJeanFrançois Blanquet — Jochem Baelus — Johanna Trudzinski — Juntacadavres — Johanna Trudzinski — Kaaitheater — Kaan Akay — Kardes Türküler — Kate Olsen — Kim Ki O — Kirsten van den Hul — Kirsten Pieters — Klaustro — Koray Kantarcioglu — Krek Theater — Kreng — Kris Delacourt — Kristien Hemmerechts — Krokusfestival Hasselt — Kudsi Erguner Ensemble — Kunst/Werk — KVS — Lawrence Malstaf — Les ateliers Claus — Lokaal01 — Lotte Heijtenis — MAF — Mahir Tezerdi — Mala Kline — Marcus Rovisco — Marc Vanrunxt — Marnix Rummens — Masar Kadrievi Gipsy Orchestra — Matthias Meppelink — Meggy Rustamova — Meg Stuart — Mehmet Ali Alabora — Mehmet Ergen — Melih Kiraç — MER. Paper Kunsthalle — Merdan Taplak — Mermaids — Mert Oztekin — Meryem Bayram — Meryem Ilayda Atlas — Mestizoclub — Mesut Arslan — Michael De Cock — Michael Laub — Middlesex University — Mihran Tomasyan — Mladen Stillnovi. — Monty — Movement Atelier — MuHKA Filmmuseum — Müjde Van Gorp — Murat Ali Can — Mustafa Avkiran — Mustafa Kaplan — Nergis Ozturk — Neslihan Yapici — NETWERK center for contemporary art — Nico Dockx — NONA — Nour Ensemble — NXTSTP — Oguz Erdin — OMSK — Onur Karagoz — Open Doek Filmfestival — Orcun Okurgan — Övül Avkiran — Ozer Yalcinkaya — Ozgur Erkok — PACT Zollverein — Pelin Tan — Petra De Vries — Petrol — Photography Expanded — Pianofabriek — Pieter Huybrechts — Pieter T'Jonck — Pinar Uzeltuzenci — Playground — Pol Matthé — Pogoensemble — Productiehuis Rotterdam — project open culturele centra — Proudipilot — provinciebestuur Antwerpen — Reinaart Vanhoe — Replikas — Rike Fischer — Rimini Protokoll — Rosa Mei — Rotterdamse Schouwburg — Ruben Nachtergaele — Rudi Genbrugge — Ruth Mariën — Safak Uysal — SAHA — Sahika Tekand — Sarah & Charles — Sara Van Boxstael — Savas Yisit Gencer — Saz Live — Scheld'apen — Schwalbe — Sebahattin Çilek — Sema Moritz — Seni Görmem Imkansiz — Sesimiz — Sevi Algan — Shevolution — Sisman Candas — Stadsschouwburg Utrecht — 5th Street theatre (5. Sokak Tiyatrosu) — Stefan Demming — Stef Alleweireldt — Stef Lernous — Stijn Demeulenaere — Storm op Komst — Studio Oyunculari — STUK — Suna Göncü — Sven Van Kuijk — Taavet Jansen — Taksim Trio — t,arsenaal — TAKT Dommelhof — Taldans — Taner Yucel — Thomas Proksch — Thomas Ryckewaert — Tomas Lemarquis — Tommy Noonan — Toneelhuis — Tine Van den Wyngaert — Tom Van Landuyt — Tony Van Kerckhove — Tusçe Senosul — Turan Tayar — Vaast Colson — Vania Rovisco — Ve Diger Seyler Toplulugu (VeDST theatre Group) — Vincenzo Carta — Vooruit — WITHWIT — WoWmen#2 — wpZimmer — Xurban Collective — Yüksel Aymaz — Yves De Pauw — Zeyno Pekünlü — Zhana Ivanova — Zija Azazi — Zuiderpershuis (ABC2004)

5

ARTISTIEK
PROFIEL

Er is een groot vormonderzoek aan de gang: er wordt gezocht naar nieuwe vormen, nieuwe manieren van bewegen, beeldvorming, scenografie.

— Michel Price

0090 is een kunstenplek waarin een heel brede visie op kunst leeft. Ze zoeken de grens op tussen installatie/beeldende kunst, muziek en theater, en gooien daarbij alle hokjesdenken overboord. Verder investeert 0090 in andere artiesten dan de artiesten die je meestal in het theater tegenkomt. 0090 zoekt op andere plekken en zoekt naar artiesten die net buiten de lijntjes kleuren.

— Erki De Vries

Er is vaak een zekere performatieve speelsheid in hun werk, een onderzoeken van mogelijkheden.

— Emre Huner

De (opgelegde) Turkse identiteit is jaren een obstakel geweest voor kunsten, maar 0090 is erin geslaagd daarin een artistieke visie mee te laten groeien. Dat gebeurt niet vaak in Vlaanderen, er wordt vaak heel politiek en oppervlakkig gedacht over zulke thema's. 0090 heeft bewezen dat het ook anders kan. De filosoof Theodor Dalrymple zei ooit: "Mit Politik kann man keine Kultur machen, aber vielleicht kann man mit Kultur Politik machen."

— Mesut Arslan

In de meeste voorstellingen van 0090 zie ik een zoektocht naar een abstrahering van de dingen, en niet naar letterlijkheid.

— Marc Vanrunxt

0090 zoekt nieuwe paden, die besmet worden door performance, beeldende kunst, het visuele. Ze gaan niet alleen op zoek naar beeldend kunstenaars of mensen die op dat terrein een artistiek parcours afleggen, maar zoeken evengoed (licht)techniekers op, of mensen die technisch heel goed zijn en een artistieke feeling hebben, zoals Jan Maertens.

— Carine Meulders

0090 maakt beeldende voorstellingen, waarin ruimte als instrument wordt gebruikt, of onderdeel is van het dramaturgisch concept.

— Tanja Elstgeest

“

0090 zoekt nieuwe paden, die besmet worden door performance, beeldende kunst, het visuele.

— Carine Meulders

”

Ik ken niet echt een andere organisatie die op een gelijkaardige manier verschillende disciplines aanraakt. Het beeldende facet aan het werk van 0090 is cruciaal, vooral in de scenografie. Ze doen weinig statische tentoonstellingen, zoals in de beeldende kunst, maar zijn op een andere manier met beeldend werk bezig. De installatie van Lawrence Malstaff bijvoorbeeld, wordt interessanter in een theatrale context dan in een museale ruimte: ze wordt er beter door gezien.

— Caroline Van Eccelpoel

WERKEN IN DE TUSSENRUIMTES

Ik ben zelf een soort van 'tussen'-artiest. Ik maak werk voor de scène, dat volgens een choreografisch idee functioneert: het gaat om de organisatie van bewegingen. Maar het moeten voor mij helemaal geen dansende lichamen zijn, het kunnen ook de bewegingen van objecten, camera's, stemmen zijn. Voor mij zijn choreografie en scoring ongeveer hetzelfde. Op dit moment ben ik bijvoorbeeld aan het werken met de 'score' van je eigen stem. Ik wil een parcours maken met tekststations, waar het publiek individueel door wandelt, en de eigen stem ervaart. Ik voel me erg verbonden met de interdisciplinaire visie van 0090.

— Begum Erciyas

Ik ben geboren in Turkije, groeide op in Nederland, Duitsland en België, studeerde aan de universiteit in Turkije, en volgde een dansopleiding in Oostenrijk. Sindsdien ben ik op verschillende langetermijnresidenties gegaan in verschillende steden. De laatste vijf jaar is mijn leven en werk gebaseerd in Berlijn. Bijgevolg heb ik niet echt het gevoel dat ik ergens 'thuishoor'. Bovendien is het zeker in de dansscene erg vaak het geval dat mensen internationaal werken. PARTS, SEAD, SNDO zijn allemaal erg internationale dansscholen, waarna studenten zelden nog naar hun thuisland terugkeren.

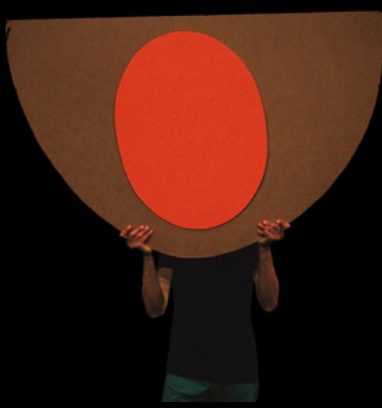
— Begum Erciyas

KUNSTENAARSPOL 2017-2021

MERYEM BAYRAM

Performance: Autonomous scenography, 2014
© Mesut Arslan

THOMAS RYCKEWAERT

Performance: Genesis
© Reinout Hiel

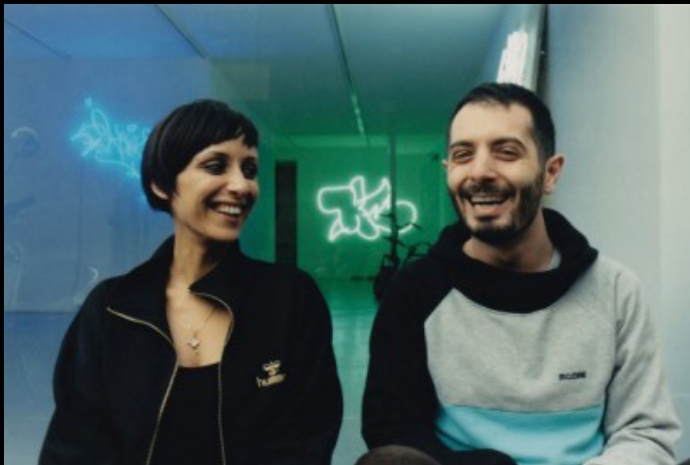
MESUT ARSLAN

Performance: Kamer en de Man
© Liam Singelyn

BIRIKEN

© Beatriz Toledo
- Courtesy of biriken

ERKI DE VRIES

Curating the space, 2014 ism Pieter Huybrechts
© Pieter Huybrechts

DAVID BERGÉ

Making of The Berchem Loop, 2015
© Meryem Bayram

POL MATTHÉ

A Lag, A Stretch, A Favorite installation view, Galerie Palermo,
Stuttgart, 2015 / © Pol Matthé

BEGUM ERCIYAS

Performance: Eine Spekulation/A Speculation
© Luc Depreitere

CLEMENT LAYES

Performance: Things That Surrounds Ss
© Trevor Good

MALA KLINE

Eden, 2013

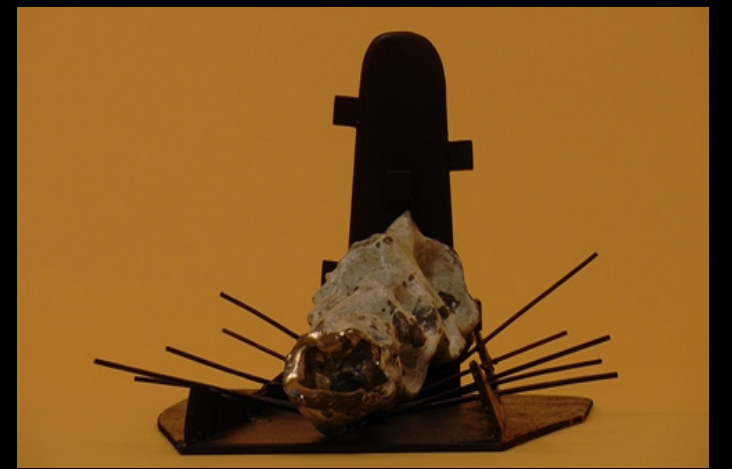
ADRIEN TIRITAU

The Sinking of the Göke, 2008
Public performance, Sinop

EMRE HÜNER

Video: screenshot 16mm: Neochronophobiq
© Emre Hüner

**BAHAR TEMİZ /GIZEM AKSU /
ASLI BOSTANCI**

© Irmak Altıner

LEYLA AYDOSLU

Constructions, 2014

GÖKHAN GIRGINOL

© Steven de Vries

De teksten en afbeeldingen uit deze publicatie zijn afkomstig uit het archief van 0090, en werden aangevuld met recente interviewfragmenten. Deze interviews werden afgenomen door Ruth Marien in het voorjaar van 2015.

Wij bedanken hiervoor Emre Huner (artiest), Erki De Vries (artiest), Carine Meulders (wp Zimmer), Begum Erciyas (artiest), Michel Price (cultuurbeleidscoördinator stad Mechelen), Marc Vanrunxt (Kunst/Werk), Meryem Bayram (0090), Caroline Van Eccelpoel (Extra City), Michael De Cock (KVS, t,arsenaal), Tanja Elstgeest (Rotterdamse schouwburg) en Mesut Arslan (0090).
Met dank aan Yarrut Franken voor de vormgeving.